În memoria pãrintelui arhimandrit Isaia Țugurlan de la Mãnãstirea Bogdana, județul Bacãu cu toatã recunoştința

Mariana Bendou

Pierdutã şi Rãscumpãratã

Oneşti, 2014

Ediție revizuitã în anul 2014
Ilustrațiile : CARMEN TAULESCU
© MARIANA BENDOU

În loc de prefaţã :

Pe femeia aceasta o cunoşteam ; ea exista în realitate!

Doar cã acestei femei, întâlnirea cu Dumnezeu i-a schimbat pe neaşteptate viaţa. O viaţã pe care abia atunci avea sã înţeleagã cã nu o trãise cu adevãrat. Sau cã o trãise degeaba. Sau cã...

Ea nu era o femeie oarecare. Deşi putea fi, la fel de bine, oricare femeie!

Mi-a spus povestea ei într-o searã minunatã pe care am petrecut – o la ea acasã, în noua ei casã, lângã o ceaşcã aburindã cu ceai de tei şi lângã nelipsita icoanã pictatã pe lemn cãreia îi aflasem deja povestea.

Ştiam cã nu minte. Nu mai avea de ce sã o facã ; totul marturisea acum despre schimbarea ei !

Mai demult, ea nu mã cunoştea. De fapt, nu avea deloc timp pentru mine. Sau poate cã aşa vroia, sau poate...Acum însã mã primise cu braţele deschise şi cu un surâs cald, cu un aer blând şi binevoitor îmbrãţişându-mã ca pe o sorã. Spunea cã nimic n-ar mai

putea sã o întoarcã pe vechiul ei drum... Doar pentru cã ea hotãrâse asta !

Parcã întinerise dintr-o datã şi orice îmbrãcaminte îi venea perfect. Doar cã renunțase la bijuterii ... şi la machiaj...și la ...Era parcã mult mai frumoasã?! Radia...

Nu mã puteam împiedica nicicum sã o privesc şi sã-mi notez în minte, copleşitã de nefireasca ei poveste: povestea unei femei uşoare care fusese, în mod neașteptat, prin Cel de Sus ... rãscumpãratã !

Ea nu este o femeie oarecare

Cum aş putea sã fac sã crezi în mine ,
Iubirea mea de calciu, iod şi sare ?
Cum aş putea prin unghii şi prin vine ,
Sã-ți picur stropi din stropii mei
rãbdare ?

Ca sã te-nalți, aproape un Luceafãr,
Dar precum urci, sã şi cobori în mare ?
Iubirea mea de calciu, iod şi sare,
De fiecare datã tot mai teafãr
De ambrozii şi remuşcãri sublime?
Ca numai tu, mai mult decât oricine,
Iubitul meu, sã crezi în mine...

•

Apoi ? Mã strâng pe lângã tine
Şi te pãtrund cu tinerețea mea.
Dorințã, laşitate şi ruşine,
În bucuria de a te revedea...

•

Şi a venit astãzi rãstimpul
Când vom împarte şi scãdea :
- Ia tu clepsidra, mie dã-mi nisipul !
-Din fericire, ia-ți felia ta !

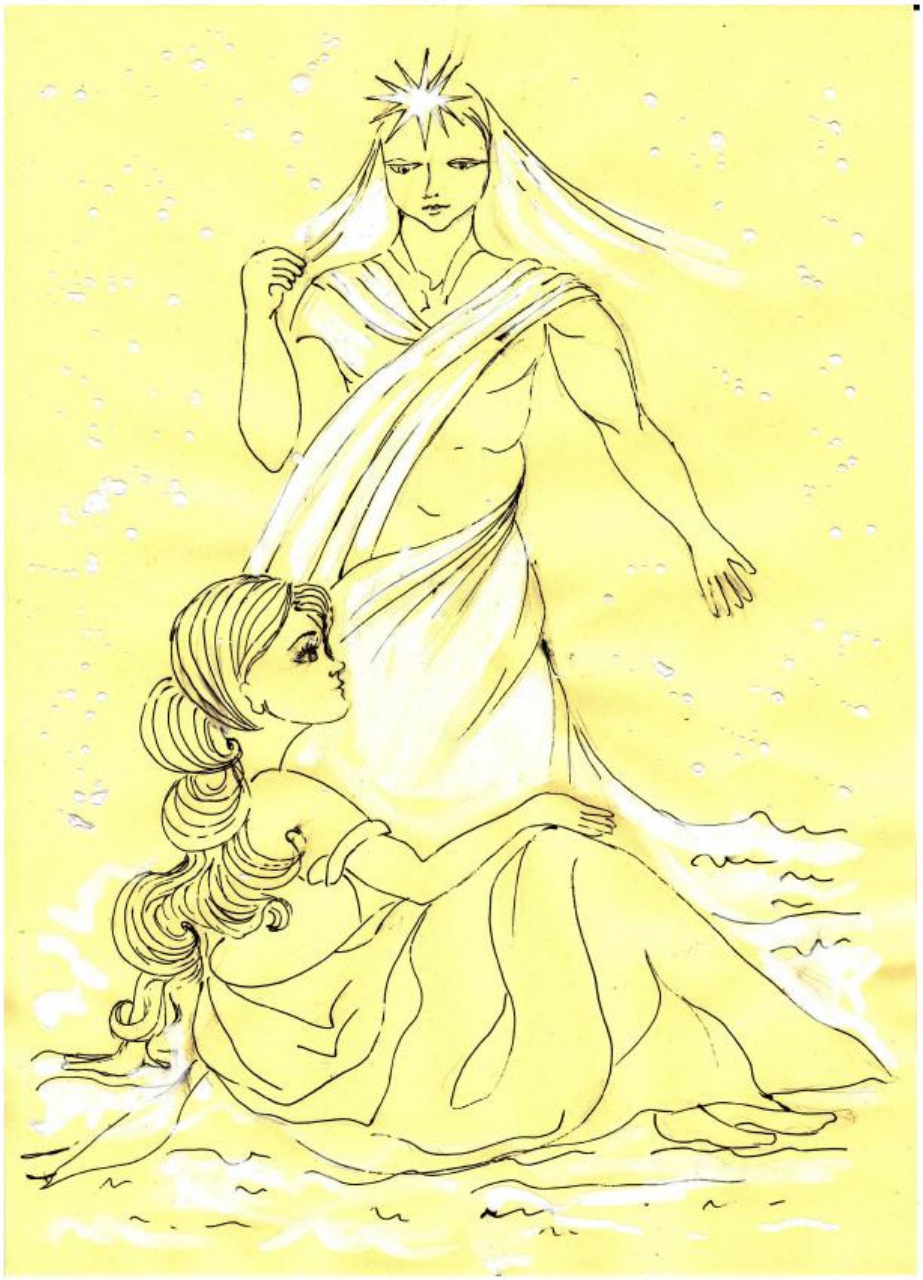

Ca să te-nalți, aproape un Luceafăr

Dar precum urci, sã şi cobori în mare ?
Ia-ți şi obiectul dãruit odatã
Pe douãzeci şi nouã-ziua mea !
Eu îmi iau restul, plus mobila toatã.
-Ia, dacã ți-a mai rãmas sã iei ceva...

•

Destinul mi-e sã n-am nici un destin.
Destinul mi-e sã port alte destine !
Un geam sã fiu, strãlimpede, strãin,
Sã vã priviți pe voi prin mine...

Sã nu vã aburească suflul meu
Deloc fereastra cãtre lume !
Sã nu exist, sã nu fiu eu,
Sã nu port nici un fel de nume...

Destinul meu nu-i este dat oricui.
Mãcar sã nu-i mai bateți nici un cui !

•

Ce joc de cuvinte, de gânduri,
Ce hohot de râs si de plâns,
Ce întrebãri, ce minciuni,
Ce regrete viclene în mine-au pãtruns ?!

Sunt « doamna frumoasã » şi nimeni
Nu a zãrit vreo durere din mine țipând.

Mã vor deopotrivã bãtrâni şi cei tineri
Sãruturi lascive cu mine visând.

Acesta mi-e rostul, trãirea, mi-e viața
Dau totul pe-o clipã de vis şi fiori !
...De unde tristețea în mine-nfiripã
Aceste bolnave şi veştede flori !?

•

Nu mai aud cântând viori
Şi curcubee nu se mai aratã
În suflet ; dați-mi alinãri,
Dați-mi distracții, dați-mi platã!!!

•

... Prea greu e petecul de cer
Care pe creştet mã apasã.
Sunt prizoniera inimii de fier
Şi nu mai pot fugi de-acasã...

•

Soarele piere peste vale
Şi cimitir dar omul sapã.
Privirea lui, plinã de jale,
Coboarã iarãşi peste groapã.

Sunt « doamna frumoasã » şi nimeni
Nu a zãrit vreo durere din mine țipând

El se gândeşte c-a trãit
Mereu în rugãciune
Dar tot nimic nu a cules
Pentru când va pleca din lume.

Şi sapã iar, sapã tãcut
Deşi se înserează;
Rãstoarnã bulgării de lut
Şi tot mai des oftează...

•

Când privesc lumea, eu îmi zic
Precum David , împãratul:
Ce este omul?! Şi ascult
Cum bate-n poarta mea pãcatul...

Un amalgam de bine, rãu?
Omul viața şi-o strãbate
În repezi ritmuri şi apoi
Greu obosit, pleacã departe.

Sfârşitul dragostei şi-al urii
E al inocenței de a fi...
Copilul Domnului e pururi
Pânã când, veşnic, va dormi.

•

Azi mi-aş dori sã fug departe,
Cât mai departe de voi, care

Soarele piere peste vale
Şi cimitir dar omul sapã.

Duceți pe limbã piper, sare
Ca sã loviți cu mult mai tare...

Dar trupul meu, lipit de cruce,
Nu vrea nicicum sã se urneascã!
Îi pare moartea mult mai dulce
Decât o viațã pãmânteascã.

La ce e bun sãrutul Lunii,
Cel întinat şi mincinos?
Eu stau lipit de crucea lumii
Şi nu mai pot privi în jos.

Din inima strãpunsã îmi curge
Pârâul vieții, cald şi lin.
Rãmân aici, lipit de cruce
Cu ochii cãtre cer...amin!

•

Cuvântul ce mã doare atât de mult
Este, de fapt, greşeala mea...
Dacã n-am vrut sã Îl ascult
Mai pot spera Iertarea Sa?

Din lanul Sãu de grâne coapte
Eu am crescut pe lângã drum
Şi am rodit în spic pãcate
Cine mã va culege acum?

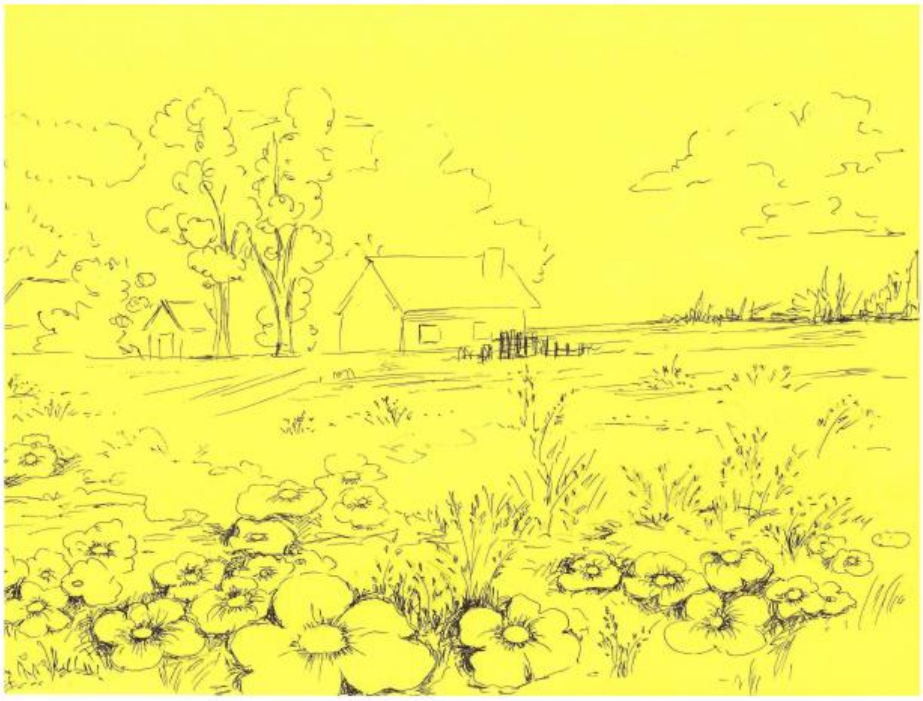

Mãcar dacã aş fi fost o floare
De mac, de împleteau coroanã

Mãcar dacã aş fi fost o floare
De mac, de împleteau coroanã
De spice, pentru a mea culoare,
Stãteam şi eu la vreo icoanã ...

•

-Floricicã, floricicã,
Te vãd firavã şi micã,
Spune-mi cine te-ocroteşte?
-Domnul meu şi-al tãu, fireşte.

-Floricicã, floricea,
Cine-ți țese haina ta
Cu petale de rubin
Şi cu praf de aur fin ?

-Cine-i meşterul mãiastru ?
-Dumnezeu, din cer albastru !
-Spune-mi cine te hrãneşte
Şi cu rouã te stropeşte ?

-Cin-te creşte din pãmânt
Şi te leagãnã în vânt ?
-Domnul meu şi-atoatesfânt !

El mã are-n a Sa pazã
Cãci la toți, de sus, veghează...

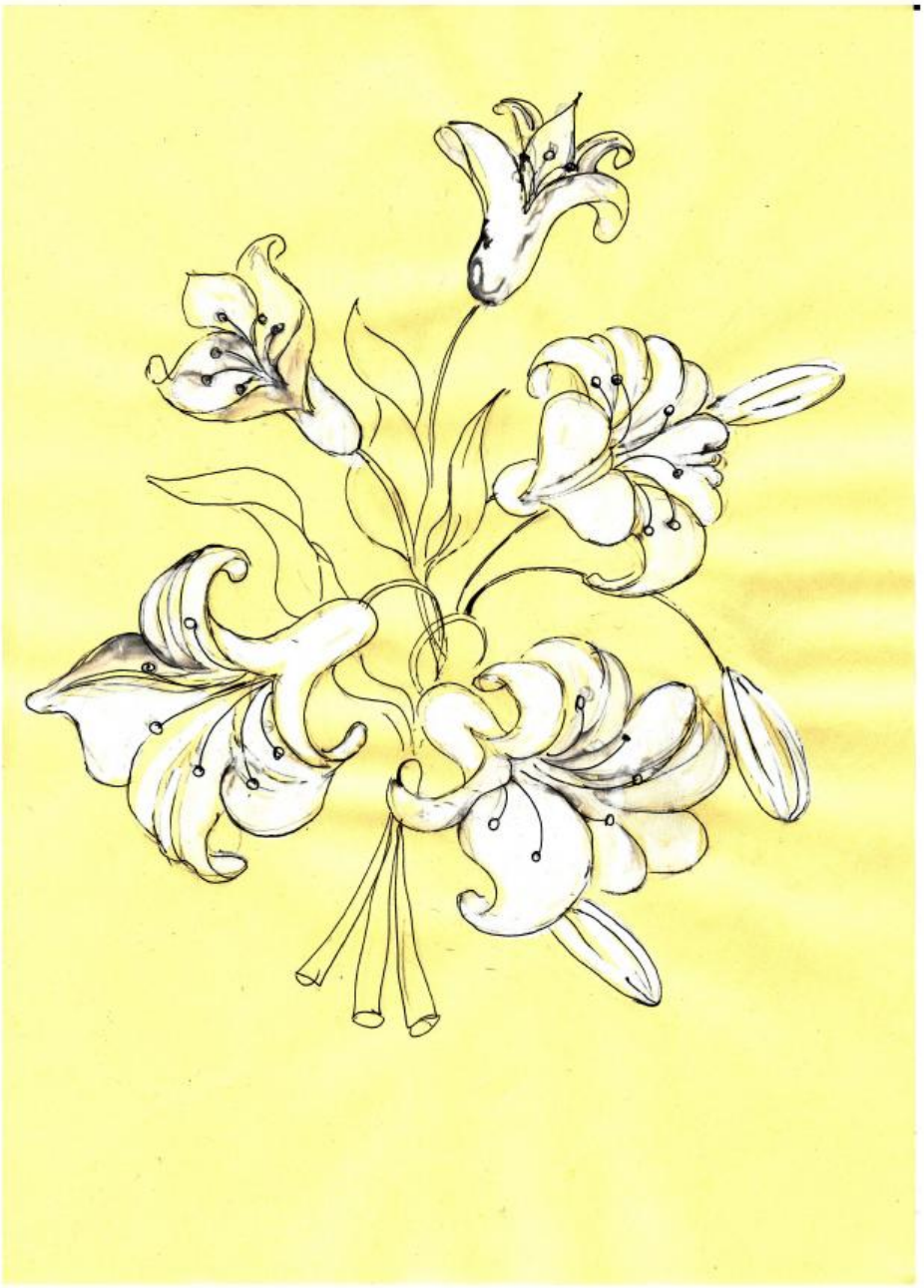

-Floricicã, floricicã,
Te vãd firavã şi micã

•

Eu cred cã Împãratul va veni,
Întors spre biruințã!
Cu braț de fier va domoli
A lumii suferințã

A vieții cale, aşteptând
Venirea Lui, o vom strãbate.
Curați în inimã şi-n gând
Vom birui, pe rând, pãcate!

•

Doar a bãtut la uşa mea şi a plecat...
Ciudatã întâmplare, nemaipomenitã !
Nici un bilet sau urmã n-a lãsat
Dar inima îmi bate aşa de fericitã !?

Parfum de crin alb, busuioc,
Plutesc în aer proaspete.
Cine-o fi fost...ce fel de joc ?
Cine ar fi vrut sã-mi fie oaspete !?

•

Vedeam toți îngerii şezând de-a dreapta
Cântând: Slãvit, Tu, Doamne sã ne fii !
Dar cum nu-Ți întorceai spre mine fața
Am vrut de Tine sã mã apropii...

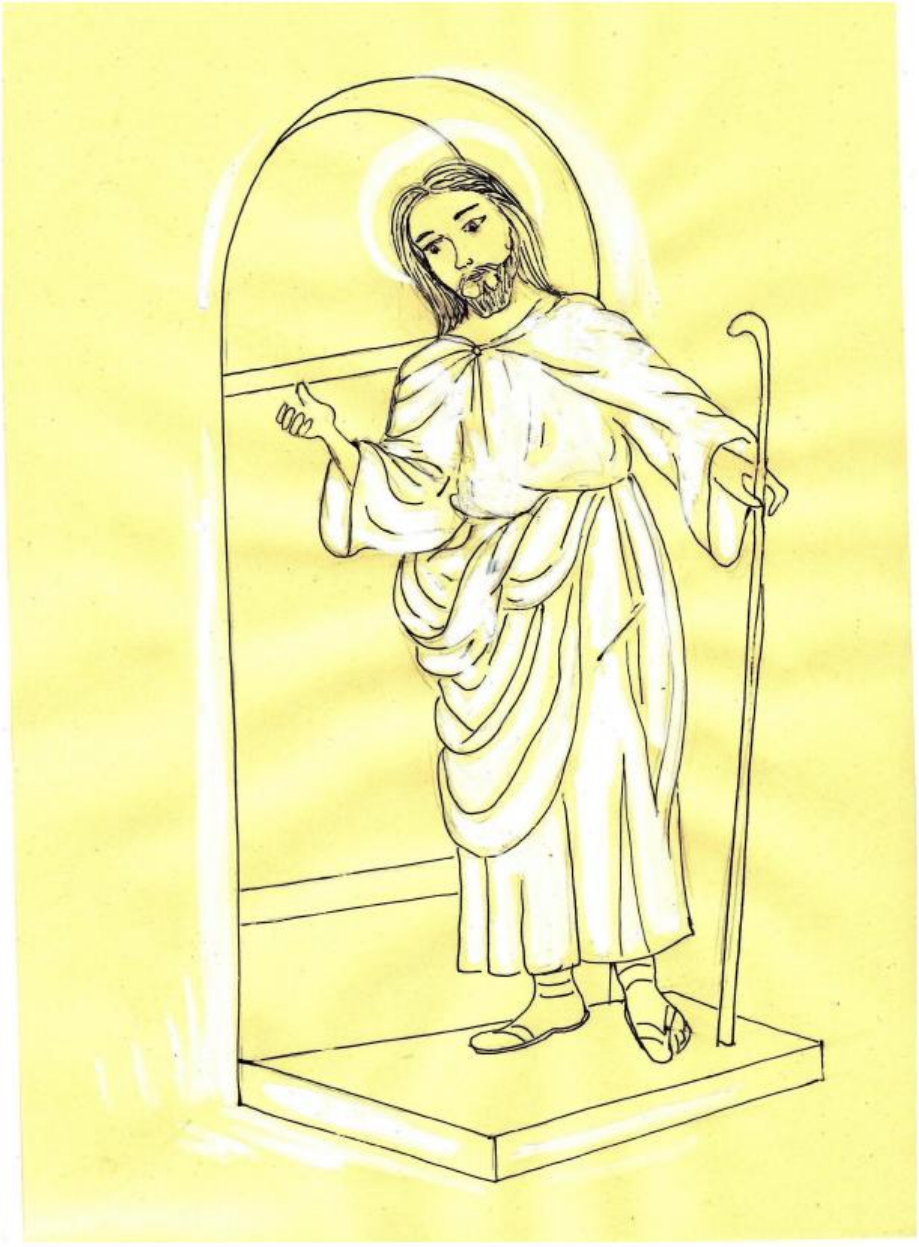

Doar a bãtut la uşa mea şi a plecat...
Ciudatã întâmplare, nemaipomenitã !

Vedeam toți îngerii şezând de-a dreapta
Cântând: Slãvit, Tu, Doamne sã ne fii !

Aveam podoabã doar pãrul meu lung
Şi mã simțeam atât de vinovatã !
Mi-ai spus cã POT la Tine sã ajung
Cãci inima îmi este fãrã patã...

Am mulțumit cum am ştiut cântând :
-Iisuse, dulcea mea luminã !
Şi m-am vãzut ca pasãrea zburând
Uşoarã cãtre zarea cea seninã...

•

-Mi te-a cerut pãmântul prea devreme.
Mã cert cu el şi-i spun cã-i vinovat...

Îmi strigi din brazdã : -Nu te teme,
Copilã, pentru tine m-am rugat
Sã ne-ntâlnim, acolo sus în Rai ;
Lucreazã, nu ai vreme ca sã stai !

-Pãrinte al meu, duhovnice şi tatã,
Îngenunchez, mã rog şi strig mereu :
Tu neputința mea o iartã
Când mã rãnește clopotul cu plânset greu !

Îmi este dor de tine şi de clipe sfinte,
Prin tine cãpãtam putere...
Aş vrea sã fie totul ca-nainte;
Nu mai gãsesc la nimeni mângâiere!

Mai roagã-te, pãrinte încã-o datã
Sã-nving pãcatul trupului şi eu,

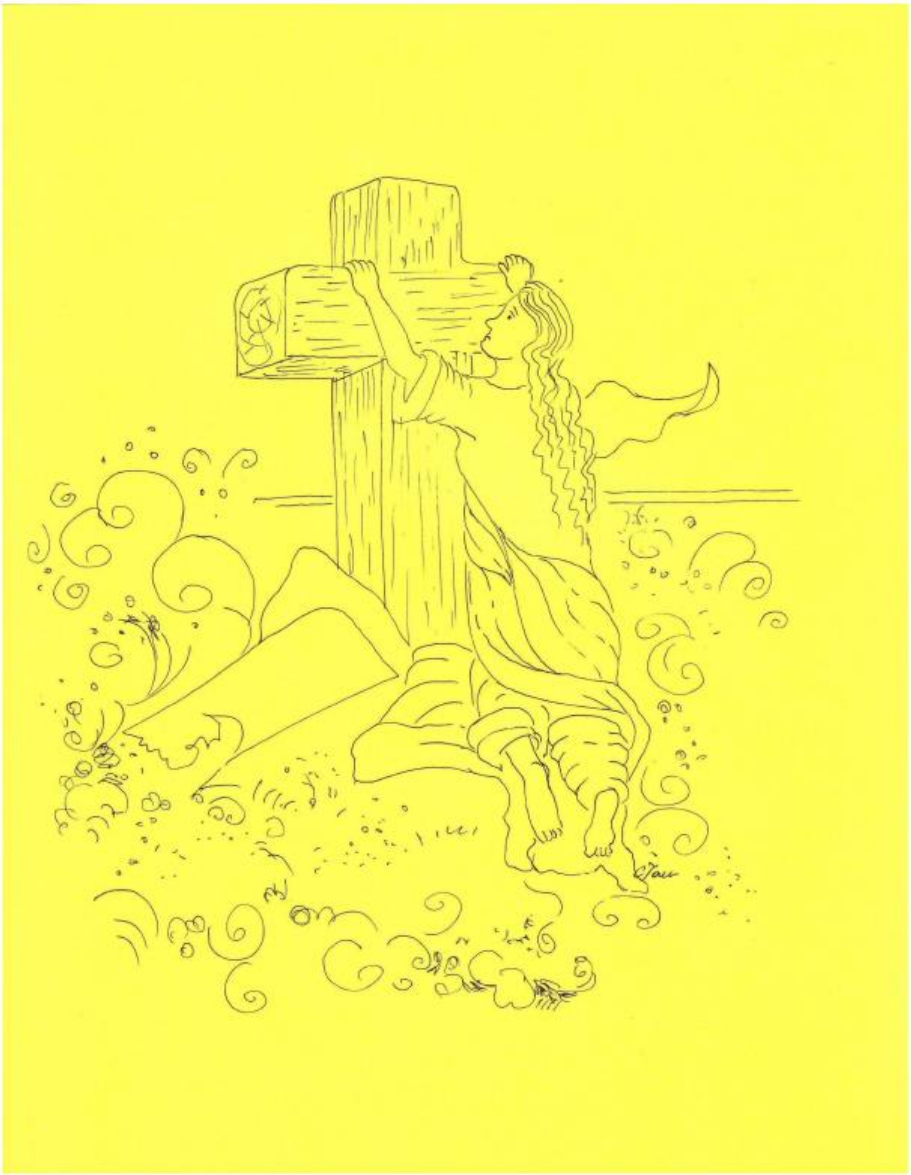

- Pãrinte al meu, duhovnice şi tatã,
Îngenunchez, mã rog şi plâng mereu

Sã trec prin restul vieții fãrã patã...
-Sã te-odihneascã-n pace Dumnezeu !

•

-Când ți-o fi vreodatã greu,
Roagã-te lui Dumnezeu ;
Când vei plânge cu amar,
Cazi în fațã la altar !

Ajutorul tãu e Domnul
Ce le vede, ştie toate.
Nu cãta sã-ți deie omul
Cã şi el ca tine poate!

Rugãciunea e vorbirea
Omului cu Dumnezeu.
El ți-e tatã, El ți-e frate,
Nu te va lãsa la greu.

•

Te bucurã Sfinte Andreie şi coboarã
Ca şi întâia oarã între români...
Cu drag eşti aşteptat la noi în țarã
Sfințeşte-ne cu ale tale rugãciuni !

Venit-ai pân-la noi pe mãri, departe,
Apostole cel mai dintâi chemat,
Sã ne fii tuturora astãzi frate,
Nãdejde, izbãvire din pãcat !

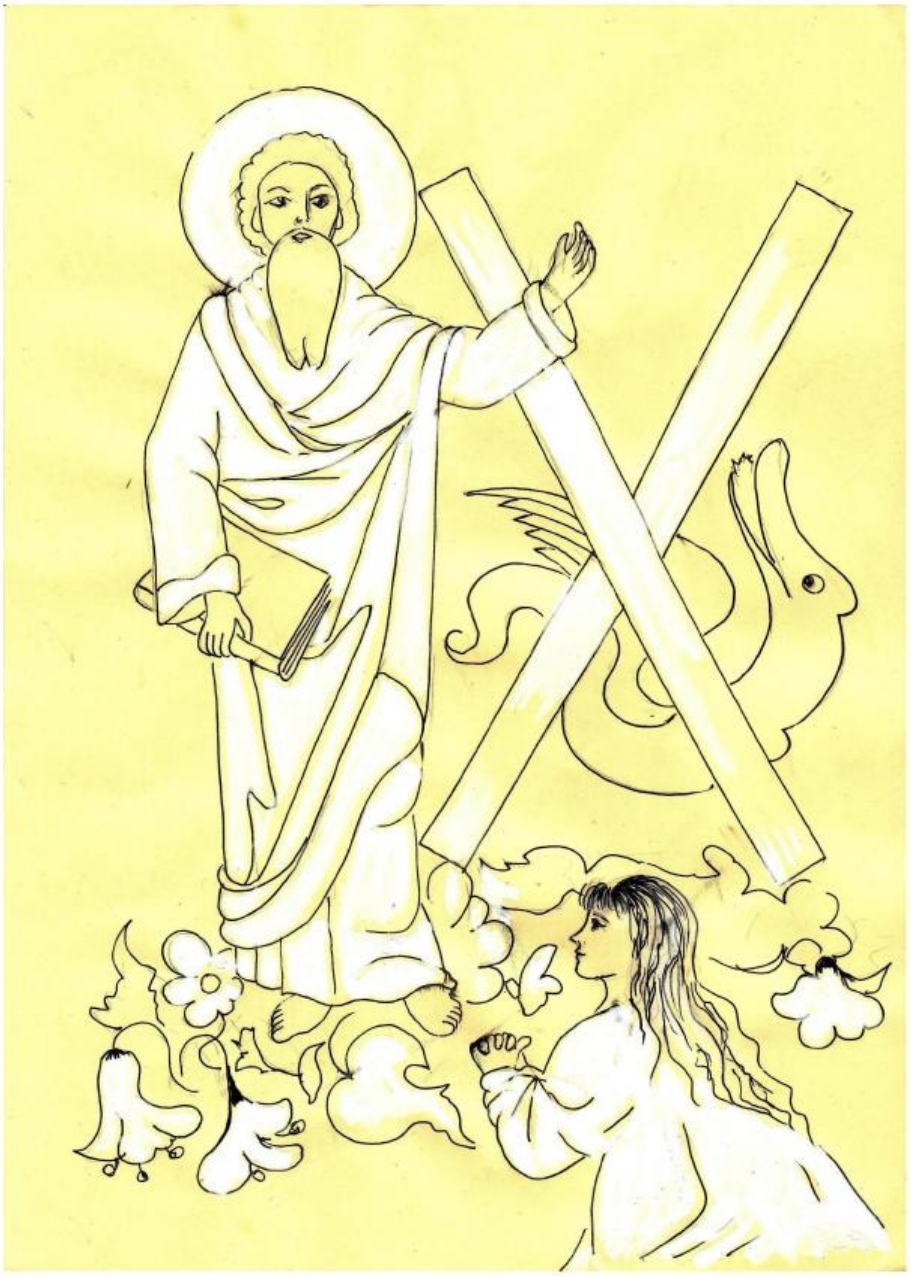

Te bucurã Sfinte Andreie şi coboarã
Ca şi întâia oarã între români

Menit sã fii pescar de oameni
Prin Duhul grãitor de Dumnezeu,
Cu cine ai putea sã te aseameni ?
Cum aş putea sã te slãvesc şi eu ?

Ştiind firav aşezãmântul firii,
O veste minunatã ne-ai adus :
(Primitã-n schimbul jertfei şi-a iubirii)
-Veniți, aflat-am pe Iisus !

•

Sunt tot mai mulți aceia care
Vin la bisericã azi, vin la liturghii ,
Duminica şi-n zi de sãrbãtoare
Având la brațul lor copii .

Privind la ei surâde şi oftează
Maicuța Domnului cu pruncul sãu ;
Cu mâna sfântã-i binecuvântează
Pentru a-i feri în viațã de cel rãu .

•

Fecioarã şi maicã sfântã,
Toți românii azi te cântã
Cã eşti tare milostivã,
Preacuvioasã Paraschivã !

Grabnicã folositoare,

A Moldovei mândrã floare,

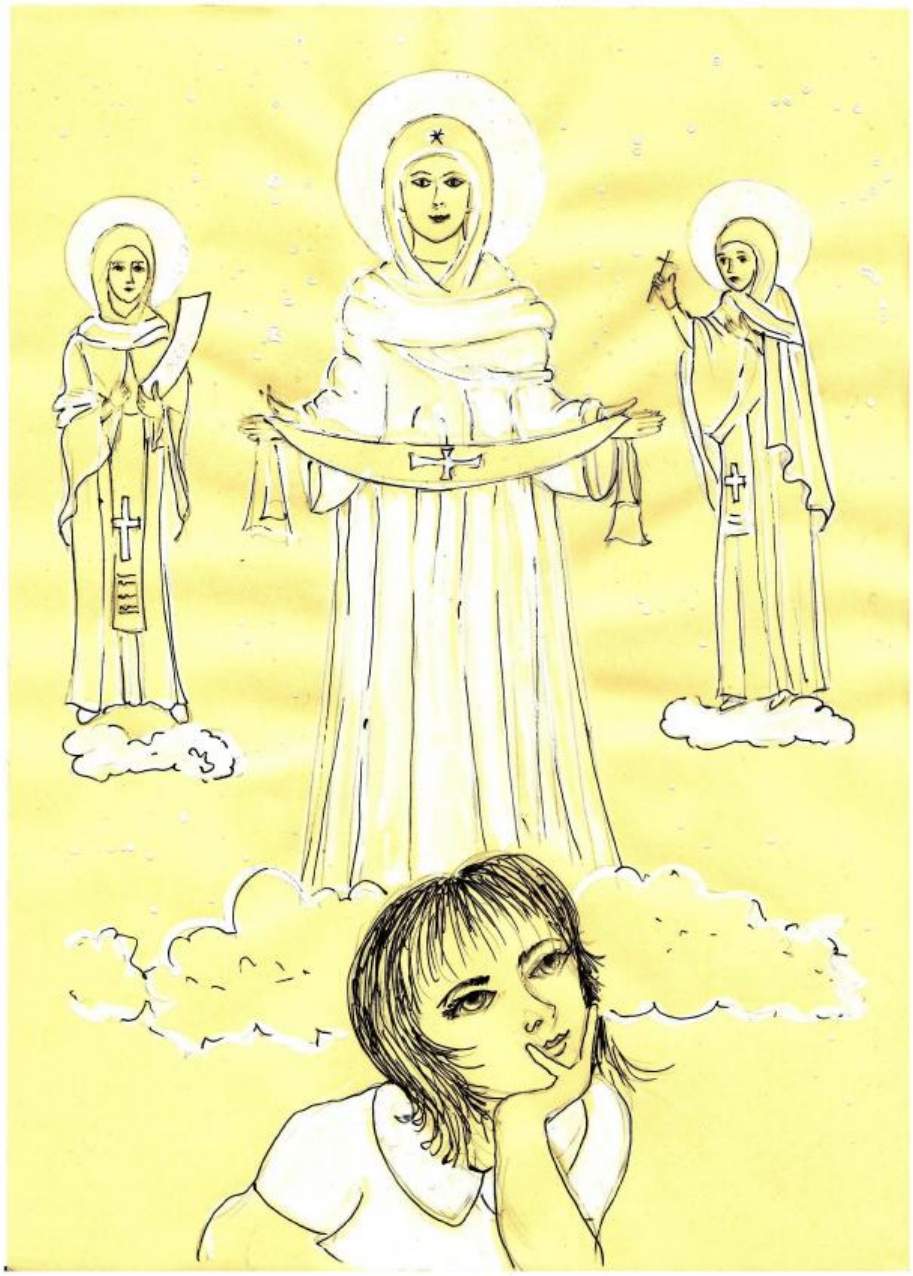

Numai flori una şi una
Proaspete întotdeauna !

Sprijin eşti şi alinare,
Atoatebiruitoare !

Vin la tine sã se-nchine
Credincioşi bãtrâni şi tineri ;
Tu-i ajuți şi le faci bine
Ca şi-in basme, Sfântã Vineri...

•

România-i o grãdinã
În care Mãicuța Sfântã,
Semãnând har şi luminã,
Dã pãmântul roadã multã :

Parascheva din Moldova,
Filoteia de la Arges,
Teodora de la Sihla,
Teodosia Basarab,...

Numai flori una şi una
Proaspete întotdeauna !
Cu miros de primãvarã
Sfințesc locurile-n țarã ...

•

Cand era Iisus pe cruce
Zis-a: Iatã fiul tãu !
Îți sunt fiicã, Maicã dulce,

Pune-mã la sânul tau !

Dã-mi cereascã învãțãturã
Primii paşi mi-i sprijineşte ;
Pune-mi vorbe alese-n gurã.
De tot rãul ma fereşte !

•

Mãicuțã, dragã, nu uita
Durerea mea şi al meu dor
Cãci adãpost la vreme rea
Te-ai fãcut, Maicã, tuturor!

Azi, sufletul îmi zace plâns;
Aripile-i s-au frânt în zbor.
Nici rugãciunea parcã nu-i de ajuns
Nimeni nu-i vine în ajutor.

A pierit glasul; au murit cuvinte;
Durerea trupul tot l-a amorțit.
Aş vrea sã fie totul ca-nainte!
Necazul greu m-a biruit...

•

În dimineți am cugetat laTine,
La Duhul Tãu rãtãcitor prin stele,
Şi-am înțeles cã Tu de ani de zile
Erai îndreptãtorul vieții mele.

În amãgiri şi-n deznãdejdi viclene,

A biruit prin mine, braţul Tãu înalt.
Tu m-ai spãlat de urã, de ruşine,
Tot Tu m-ai învelit sã-mi fie cald.

Învãţ sã Te descopãr azi în mine,
În fiecare tãinuit ungher,
Sã pot alege rãul de ce-i bine,
Sã mã ridic din beznã cãtre cer !

•

Spre Tine, Doamne azi ridic
Cu umilinţã glasul meu
Şi-n chip de rugãciune-Ţi zic ;
-Ajutã-mã, cã-mi este greu...!

Greşit-am, Doamne, peste fire!
Greşit-am la pãmânt şi cer ;
M-am complãcut în amãgire
Dar în Iertarea Ta încã mai sper !

Asemeni cu tâlharul de pe cruce,
Îmi recunosc în ultim ceas cãderea
Şi Te implor, Iisuse dulce,
Sã-mi dãrui cum ştii mângâierea...

•

Sculatu-m-am în miezul nopţii, Doamne
Sã mai slãvesc o datã numele Tãu sfânt.
Sã mã închin în faţa dragilor icoane,

Plecând genunchii inimii pânã la
pãmânt

Ca sã mã rog sã îmi mai dai şi mâine
Rãbdare, sãnãtate şi izbândã,
Pe masã bunãstare, vin şi pâine,
Sã nu mã dai pentru pãcate la osândã !

Cãci numai Ţie laudã şi-nchinãciune
Ţi se cuvin în orişicare clipã.
Drept mulţumire, îţi aduc o rugãciune
Cu lacrimi, dintr-o inimã smeritã.

•

Astãzi, Doamne încerc a-Ţi spune
Cã nu prea dau roade bune.
Degeaba-ncerc sã mã cãiesc,
Faptele mã osândesc.

M-ai poftit la Cina Ta,
M-ai hrãnit cu pâinea Ta ;
M-ai iertat cãci m-ai iubit !
Eu însã ?! Te-am rãstignit...

Dã-mi sã beau şi din pahar
Vinul Tãu dulce - amar !
Dã-mi sã beau din Apa Vie
Sã-Ţi pot veşnic sluji Ţie...

•

Doamne, Domnule şi Tatã,
Îndrãzneala mea o iartã:

Şi Te implor, Iisuse dulce,
Sã-mi dãrui cum ştii mângâierea

-Dã-mi, Te rog, înțelepciune
Şi rãbdare, fapte bune!

Dã-mi iertare de pãcate
Şi izbândã, somn ușor...
Cearta-mã dar nu mã bate!
-Dã-mi și-o mânã de ajutor !

-Hranã și veșmânt sã-mi dãrui,
Adãpost de vreme rea...
Pe deasupra, iarãși stãrui,
-Dã-mi și Mântuirea mea !

•

Dragostea, Nãdejdea și Credința
Sunt trei flori plãcut mirositoare
Ce înfloresc în suflete curate
Hrãnite de dumnezeiescul soare...

Dragostea, Nãdejdea şi Credinţa
Sunt trei flori plãcut mirositoare

Tipãrit la ...